

שעור שלושה - עֶזְרָא: אֹמֵר וְעוֹשֶׂה

עֶזְרָא אָמַר וְעָשָׂה

לְפָנַי שָׁנַסַּע עֶזְרָא לְקַבּוּץ, קָנָה לוֹ כַּרְטִיס לְחִיפָה. הַקַּבּוּץ שְׁלוֹ, אָמַר לִי, עַל-יַד חִיפָה וְהָאוֹטוֹבוּס לְחִיפָה יוֹצֵא מִן הַתַּחֲנָה הַמְּרֻכָזִית בְּשַׁעַר שְׁבַע בְּבִקְרָה. עֶזְרָא קָם בְּשַׁעַר חֲמֵשׁ בְּבִקְרָה. אָנֹכִי קָמְתִי בְּשַׁעַר שֵׁשׁ. יֵצְאוּנוּ בְּיַחַד לַתַּחֲנָה הַמְּרֻכָזִית. בַּתַּחֲנָה הַיָּהוּבָה אֲנָשִׁים וְנָשִׁים. הָרַעַשׁ הָיָה גָדוֹל. טוֹב שֶׁהָיָה לְעֶזְרָא כַּרְטִיס, כִּי הַתּוֹר עַל-יַד הַקָּפָה הָיָה גָדוֹל. הִלְכְּנוּ אֶל הַמְּכֻנִיִּת שֶׁל חִיפָה. הַנוֹסְעִים עָמְדוּ כְּבָר בַּתּוֹר לְפָנַי הַמְּכֻנִיִּת. קָנִיתִי עֵתוֹן לְעֶזְרָא וְגַם אָנֹכִי עָמְדְתִי עַל-יָדוֹ בְּאַמְצַע הַתּוֹר. הָיָה בְּקֶרֶת יָפָה וְקָרִיר. עֶזְרָא הָיָה שָׂמֵחַ. אָנֹכִי לֹא.

לְמָה אַתָּה שָׂמֵחַ, עֶזְרָא? שְׂאֵלְתִי.

אָנֹכִי שָׂמֵחַ, כִּי אָנֹכִי נוֹסֵעַ לְקַבּוּץ לְעֵבֶד. בּוֹא גַם אַתָּה, יוֹסֵף!

עוֹד לֹא, עֶזְרָא. אַתָּה רוֹצֵה לְעֵבֶד קֹדֶם וְאַחֵר כָּךְ לְלַמֵּד. וְאָנֹכִי לֹא כָךְ. אָנֹכִי רוֹצֵה קֹדֶם לְלַמֵּד וְאַחֵר-כָּךְ לְעֵבֶד.

כִּכָּה זֶה, צָחַק עֶזְרָא, לְכָל אָדָם הֶרְצוֹן שְׁלוֹ.

הַנוֹסְעִים עָלוּ לַמְּכֻנִיִּת. כְּאַשֶׁר בָּא הַתּוֹר שֶׁל עֶזְרָא, אָמַר לִי שְׁלוֹם וְעָלָה מֵהָר לַמְּכֻנִיִּת, שִׁיצְאָה מִן הַתַּחֲנָה.

שעור שלושה-עשר: פגישה

הלכתי מהר לאוניברסיטה. אני בא לשעור הראשון תמיד בכל יום בשעה שמונה פחות רבע והשעה היתה כבר שבע וחצי. ואת מי אני רואה לפני הולכת מהר? את לאה הסטודנטית למתמטיקה, שזמן רב לא ראיתי אותה.

לאן אתה רץ, יוסף, לאוניברסיטה? גם אני הולכת לשם. איזו פגישה יפה בבקר! מה אתה עושה בשעה כזאת בתחנה המרכזית, שאתה הולך ולא רואה אותי?

ואני רואה – ענה יוסף – שאת רוצה לדעת הפל. טוב, אמר לך. עזרא חברי לחדר, נסע הבקר. זה היה לי היום האחרון עמו. הוא הלך לעבד בקבוץ.

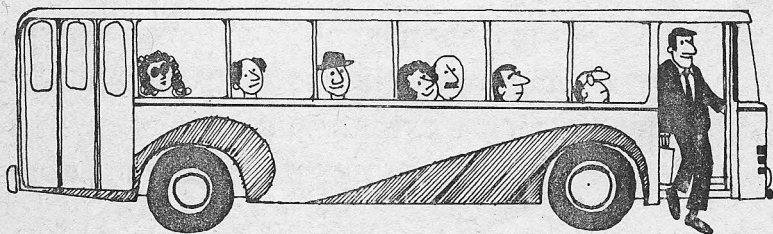
con il mio amico

עכשו אני יודעת, למה אתה לא שמת. אבל את שמחה, לאה.

כן, הבקר צחקתי הרבה באוטובוס. נסעתי מן הבית במכונית ועלה בחור לאוטובוס. שלם לנהג חצי לירה והנהג נתן לו ערף מלירה. הבחור לקח את הכסף וישב. אחרי כמה דקות אמר לו הנהג: בחור, כמה כסף נתתי לך? שמונים אגורות אמר הבחור. וכמה אתה נתת לי? חצי לירה! אז למה אתה לא מדבר? אני לא יודע מה המחירים שלכם פה בישראל, אמר הבחור.

ומה היה הסוף? שאל יוסף.

הסוף? הבחור נתן לנהג את חצי הלירה וירד מן האוטובוס בתחנה הראשונה.

שְׁעוֹר שְׁלוֹשָׁה-עָשָׂר: מַה שְׁלוֹמְךָ?

אֶת

F	M	F	M
אוֹתְנוּ	אוֹתְנוּ	אוֹתִי	אוֹתִי
אֶתְכֶן	אֶתְכֶם	אוֹתְךָ	אוֹתְךָ
אוֹתָן	אוֹתָם	אוֹתָהּ	אוֹתוֹ

רָאָה - (אֲנִי) רָאִיתִי, (אַתָּה) רָאִיתָ, (אַתָּ) רָאִיתָ, (הוּא) רָאָה, (הִיא) רָאָתָה. - רוֹאֶה, רוֹאֶה, רוֹאִים, רוֹאוֹת. - לְרֹאוֹת.

תַּרְגִּיל

אֶת - יוֹסֵף וְחַנָּה הִלְכוּ בְּרַחוּב. רָאִיתִי אֶת יוֹסֵף וְרָאִיתִי גַם אֶת חַנָּה. רָאִיתִי אוֹתָם, אָבָל הֵם לֹא רָאוּ אוֹתִי. אֲמַרְתִּי לָהֶם: רָאִיתִי אוֹתְךָ, יוֹסֵף, וְגַם אוֹתְךָ, חַנָּה, רָאִיתִי. רָאִיתִי אֶתְכֶם. אֲמַרוּ לִי: אַתָּה רָאִיתָ אוֹתְנוּ, וְאַנְחֵנוּ לֹא רָאִינוּ אוֹתְךָ.

מַה שְׁלוֹם-? - מַה שְׁלוֹמְךָ, יוֹסֵף, וּמַה שְׁלוֹמְךָ, חַנָּה? מַה שְׁלוֹמְכֶם? - שְׁלוֹמִי טוֹב, שְׁלוֹמְךָ טוֹב, שְׁלוֹמְנוּ טוֹב! - וּמַה שְׁלוֹם-אָבָא וְשְׁלוֹם אִמָּא? - שְׁלוֹמוֹ טוֹב וְשְׁלוֹמָה טוֹב! שְׁלוֹמָם טוֹב!

אֶת Abl. com

com me, com te,

זָכַר - אֶתִּי, אֶתְךָ, אֹתוֹ, אֶתְנוּ, אֶתְכֶם, אֶתָּם.

נִקְבָּה - אֶתִּי, אֶתְךָ, אֶתָּה, אֶתְנוּ, אֶתְכֶן, אֶתָּן.

אֶתִּי - אֲנִי הוֹלֵךְ עִם יוֹסֵף. אֲנִי הוֹלֵךְ אִתּוֹ, וְהוּא הוֹלֵךְ אִתִּי. גַם חַנָּה הוֹלֵכֶת אִתְּנוּ.

שְׁעוֹר שְׁלוֹשָׁה-עָשָׂר: מֵה שְׁתֵּיהָ – הִיא

נְטִיּוֹת – לִוְחַב

עָבַר (קָדָם)		הוּוּה
הֵם	הוּא	(עֲכָשׁוּ)
וְיָ	PASS	וְיָ
יִשְׁבוּ	יֵשֵׁב	יֹשֵׁב
עֲמְדוּ	עֲמֵד	עוֹמֵד
גִּמְרוּ	גִּמַּר	גּוֹמֵר
יִרְדּוּ	יִרַד	יּוֹרֵד
אֲכָלוּ	אָכַל	אוֹכֵל
אָמְרוּ	אָמַר	אוֹמֵר
כָּתְבוּ	כָּתַב	כוֹתֵב
לָמְדוּ	לָמַד	לוֹמֵד
קָרְאוּ	קָרָא	קוֹרֵא
יִצְאוּ	יָצָא	יוֹצֵא
יִדְעוּ	יָדַע	יּוֹדֵעַ
נִסְעוּ	נָסַע	נוֹסֵעַ
שָׁאוּ	שָׁאֵל	שׂוֹאֵל
אָהָבוּ	אָהַב	אוֹהֵב
צָחְקוּ	צָחַק	צוֹחֵק

עָבַר

איִפֶּה דָּוֵד?

דָּוִד עֲכָשׁוּ לֹא פֶה. הוּא הִלֵּךְ.

הַיּוֹם	אֶתְמוֹל
עֲכָשׁוּ	קָדָם
הוֹלֵךְ	הִלֵּךְ
יּוֹשֵׁב	יֵשֵׁב
כוֹתֵב	כָּתַב

הַיּוֹם הוּא הוֹלֵךְ וְיָ
 אֶתְמוֹל הוּא הִלֵּךְ וְיָ
 הֵם הִלְכוּ וְיָ

תְּרַגֵּל

מֵה עוֹשֶׂה אֲבִיגַדוֹר בַּיּוֹם?

אֲבִיגַדוֹר קָם בְּבֹקֶר, אוֹכֵל אַרוּחַת-בֹּקֶר וְהוֹלֵךְ לְעִבּוּדָה. בְּשַׁעַר אַרְבַּע אַחֲרֵי-הַצְּהָרִים הוּא גּוֹמֵר אֶת הָעִבּוּדָה. הוּא בָּא הַבַּיְתָה, יּוֹשֵׁב אֶל הַשֻּׁלְחָן, קוֹרֵא מִעֵט בְּסֵפֶר וְכוֹתֵב בְּמַחְבֵּרֶת. הוּא לוֹמֵד.

כָּתַב: (1) מֵה עֲשֶׂה אֲבִיגַדוֹר אֶתְמוֹל?

(2) מֵה עָשׂוּ אֲבִיגַדוֹר וְעוֹרָא?

(3) מֵה עָשִׂיתָ אֶתְמוֹל?

שְׁעוֹר שְׁלוֹשָׁה-עָשָׂר: מָה עוֹשֶׂה לְאֵה בְּבִקְרָה?

TEMPO PASSATO

זמן עבר

בְּנִקְבָּה: אֲנִי	כְּתַבְתִּי	אֲנִי	כְּתַבְתִּי
אֶת	כְּתַבְתָּ	אֶתְּה	כְּתַבְתָּ
הִיא	כְּתַבְתָּהּ	הוּא	כְּתַב
אֲנַחְנוּ	כְּתַבְתָּנוּ	אֲנַחְנוּ	כְּתַבְתָּנוּ

FEMM

IN MASCHI

הַיּוֹם הוֹלַכְתָּ (××××) לְאֵה לְחֲנוּת.

אֶתְמוֹל הִלַּכְתָּ (____) לְאֵה לְתַחֲנָה הַמְרֻכָּוִית.

הַיּוֹם לְאֵה: עוֹמְדָת, עוֹבְדָת, לּוֹבֶשֶׁת, לּוֹמְדָת, אֹמְרָת, קוֹרְאָת, כּוֹתְבָת, גּוֹמְרָת.

אֶתְמוֹל לְאֵה: עֲמָדָה, עֲבָדָה, לְבָשָׂה, לְמָדָה, אֲמָרָה, קָרָאָה, כְּתָבָה, גָּמְרָה.

מָה עוֹשֶׂה לְאֵה בְּבִקְרָה?

לְאֵה קָמָה בְּבִקְרָה, אוֹכְלָת אַרוּחַת בִּקְרָה וְהוֹלַכְתָּ לְעִבּוּדָה. בְּשַׁעָה שְׁלוֹשׁ אַחֲרֵי הַצְּהָרִים הִיא גּוֹמְרָת אֶת הָעִבּוּדָה. הִיא בָּאָה הַבֵּיתָה, יוֹשֶׁבֶת אֶל הַשֶּׁלֶחַן, קוֹרְאָת מְעַט בְּסִפּוֹר וְכוֹתְבָת בְּמַחְבְּרָת. הִיא לּוֹמְדָת.

תרגיל

1. מָה עֲשֶׂתָה לְאֵה אֶתְמוֹל?
2. מָה עָשִׂית אֶת אֶתְמוֹל?

שְׁעוֹר שְׁלוֹשָׁה-עָשָׂר: יִצְחָק בְּנֵה שֶׁל שָׂרָה

תָּמִיד - ראשונים תָּמִיד אֲנַחְנוּ. לא תָּמִיד הִיפָּה הוא גַּם הַטוֹב. לא טוב לְשֹׂאֵל שְׂאֵלוֹת תָּמִיד.

רב - זְמַן רַב. ילָדִים רַבִּים. שְׂמֵחָה רַבָּה. בְּחוֹרוֹת רַבוֹת.

קָדָם - קָדָם אֶתָּה וְאַחַר-כֵּךְ אָנִי. קָדָם הוא לא יָדַע כְּלוּם. טוב לְאָכַל קָדָם, וְאַחַר-כֵּךְ לְשִׁתּוֹת.

מָהָר - הוא הוֹלֵךְ מָהָר, רַץ מָהָר, נוֹסֵעַ מָהָר. הוא מְדַבֵּר מָהָר מְאֹד וְאֲנִי לא מִבִּין אוֹתוֹ.

אותו - הם אוֹהֵבִים זֶה אֶת זֶה. הוא אוֹהֵב אוֹתָהּ, וְהִיא אוֹהֶבֶת אוֹתוֹ.

צָחַק - שָׂרָה צָחָקָה וְקָרְאָה לְבֵן שְׁלֵה: יִצְחָק.

רְשִׁמָּה 13

נהג	מחיר	אמצע	תחנה
מהר	יצא	סוף	מכונית
קדם	ירד	פגישה	רעש
תמיד	רץ	בחור	קפה
אותו	צחק	מרכזי	כרטיס
קריר	נסע	רב	תור
	ראה	רצון	כי